

РЕШЕНИЕ

№ 2470

гр. София, 07.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кирилова, като разгледа дело номер **11545** по описа за **2011** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 06.02.2012 г. по НАХД № 15448/2010 г. по описа на Софийски районен съд, 115-ти състав е отменено Наказателно постановление (НП) № 22-2201420/15.09.2010 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда”-гр. С., с което на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 10 000 лв. на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл. 142, ал. 4 от КТ.

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от административнонаказващия орган.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа касационната жалба на изложените в нея основания. Моли съдът да отмени решението на районния съд и да постанови друго, с което да потвърди НП.

Процесуалните представители на ответника изразяват становище за неоснователност на касационната жалба. Молят да бъде оставено в сила решението на районния съд.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът след като се запозна със събраните по делото доказателства, обсъди доводите на

страните и съобрази закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Предвид изложеното същата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че при извършена от органите на Дирекция „Инспекция по труда” - С. проверка за спазване на трудовото законодателство в магазин Ф., стопанисван от [фирма] е установено, че св. В. Кирилова В. е застъпила на смяна като общ работник в 09 ч. сутринта в деня на проверката и в 21.55ч. същия ден продължавала да полага труд в магазина.

Установено е също от приложеното по делото копие на правилник за вътрешния трудов ред в магазина, че дружеството е въвело сумирано отчитане на работното време в магазина, както и това, че работниците в магазина, работещи на смяна от 12 часа, имат право на две почивки от по 30 минути всяка и още 3 - от по 15 минути, а от показанията на св. В. - това, че в деня на проверката същата е ползвала почивките от общо 60 минути.

От правна страна районният съд е мотивирал незаконосъобразност на НП поради нарушение на материалния закон. Според съда АНО е отчел неправилно ползването от работника почивки като част от продължителността на работната смяна по чл. 142, ал. 4 от КТ. Св. В. е работила при условията на чл. 151, ал. 3 от КТ - в предприятие, в което се работи непрекъснато. Още по време на проверката от органите на инспекцията е установено, че работниците в магазина, работещи на смяна от 12 часа имат право общо на 5 почивки с посочена вече продължителност в рамките на смяната, т. е. че трудовата дейност не се осъществява непрекъснато. Съдът е обосновал въз основа на така установените факти и обстоятелства, че изчисляването на 12 часовата продължителност на работната смяна по чл. 142, ал. 4 от КТ е следвало да бъде съобразено от АНО с разпоредбите на ал. 1 и ал. 2 на чл. 151 от КТ, според които - когато работното време на работника или служителя се прекъсва с една или няколко почивки - почивките се изключват от продължителността на работното му време.

Решението на районния съд е правилно, но по мотиви, различни от изложените в него. Действително районният съд неправилно е отчел, че работниците в процесния обект имат общо пет почивки. Между страните не се спори, че почивките са общо две с продължителност от по половин час. Този неправилен извод на съда обаче не опорочава законосъобразността на решението на районния съд като краен резултат. НП е издадено при неизяснена фактическа обстановка. Установяването на осъществяването на състава на административното наказание е в тежест на АНО. В случая както в АУАН, така и в НП не се съдържат данни какви почивки е ползвал работникът по време на смяната си, както и какъв е характерът на тези почивки – 1. дали се изключват от продължителността на работното време на основание чл. 151, ал. 2 от КТ или 2. се включват в него, тъй като са установени с оглед осигуряване на физиологичния режим на работниците на труд и почивка съгласно изискванията на Наредба № 15 от 31.05.1999 г. за условията, реда и изискванията за разработване и въвеждане на физиологични режими за труд и почивка по време на работа. Самият касатор не отрича, че е налице неяснота относно характера на ползваните почивки. При така установените факти и обстоятелства съдът намира, че при издаването на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, което е основание за неговата отмяна като незаконосъобразно. По изложените съображения съдът не намира основания за отмяна на обжалваното

решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд
София-град, V касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.10.2011 г. по НАХД № 15448/2010 г. по описа на
Софийски районен съд, 115-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.